

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አምስት ሦስት

ሰሜናዊውና ደቡባዊው መንግሥታት ያላቸው መንፈሳዊ ምሳሌነት፣ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ቤተ መቅደሶችና በሰው ተፈጥሮ ውስጥ የሚደረግ ጉዞ

Jeff Pippenger
2024-03-23

የሰሜን መንግሥት በሰው ዘር ቤተ መቅደስ ውስጥ ዝቅተኛውን ተፈጥሮ ይወክል ነበር፤ በቤተ ክርስቲያን ቤተ መቅደስ ውስጥ ሥጋን ይወክል ነበር፤ በክርስቶስም ቤተ መቅደስ ውስጥ የሰውን ሥጋ ይወክል ነበር። ክርስቶስ እያንዳንዱን ቤተ መቅደስ ሠራ፣ መሠረትንም ሁሉ እርሱ አኖረ፤ በሚለራዊቱ ቤተ መቅደስ ውስጥ የመጀመሪያው ድንጋይ “ሰባቱ ዘመናት” የሚለው ትምህርት ነበር፤ ይህም በሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች የተወከለ ነው። በ1863 ዓመፅ ውስጥ፣ ሎዶቅያዊ አድቪንቴዝም ትንቢታዊውን “የማዕዘን ራስ ድንጋይ” ጣለ፤ ይህም በምድራዊው ቤተ መቅደስ ሕንፃ ውስጥ ደግሞ የተከሰተ ነበር። የተጣለው ድንጋይ በጠቅላላው የሕንፃ ዘመን ሁሉ የማሰናከያ ድንጋይ ሆኖ ቢቆይም፣ በቤተ መቅደሱ አቆማመጥ ፍጻሜ ላይ የሚመረጥ እንዲሆን ተወስኖለት ነበር። ሆኖም፣ ትንቢታዊው ቃል የተጣለው የማሰናከያ ድንጋይ በመጨረሻ የማዕዘን ራስ እንደሚሆን ያሳያል።

በደቡባዊው መንግሥት የተመሰለው የ“ሰባቱ ዘመናት” በትር፣ ከሰሜናዊው መንግሥት ጋር በተያያዘ “ራስ” ነው። እርሱ “ራስ” ነው፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን እንደ ራሱ ከተማ ለመለየት የመረጠው በደቡባዊው መንግሥት ውስጥ ስለሆነ፣ በዚያም መቅደሱንና ስሙን አኖረ። ሁለቱ በትሮች ከ1798 እስከ 1844 ድረስ እስኪጠመሩ ድረስ፣ “ራስ” የነበረው ዝቅተኛው፣ ደቡባዊው መንግሥት ነበር። ከዚያም በ1844 የሕንፃ ሰሜናዊውን መንግሥት እንዲተወው በተነገረው ጊዜ፣ ለአሕዛብ ተሰጥቶ ነበር፤ ደቡባዊው መንግሥት ብቻውን እንደ አንድ ሕዝብ የቆመ ዓርማ ሆኖ ቀረ፤ ወይም ቢያንስ ያ ዕቅድ ነበር። ያ ዕቅድ በ1863 ዓመፅ እና በዘመናዊቱ እስራኤል የመጀመሪያው “በቃዴስ ያለ ዓመፅ” ታግዶ ነበር።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን፣ ጌታ የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያኑን ወደ 1863፣ ወደ 1888፣ ወደ 1919፣ እና ወደ 1957 መለሰች፤ ማለትም ወደ ሁለተኛው “የቃዴስ ዓመፅ” መለሰች። ነገር ግን በዚያ ዓመፅ፣ የተጣለው ድንጋይ የማዕዘን ራስ እንዲሆን የተሰጠው የተስፋ ቃል አሁን እየተፈጸመ ነው። ይህም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ተመስለው በተወከሉት ውስጥ ይፈጸማል፤ በእነርሱም መካከል ክርስቶስ መለኮትና ሰብአዊነትን ጥምረት ለዘላለም ያከናውናል።

ጳውሎስ ዝቅተኛውን ባሕርይ ሥጋ ብሎ ለየው፤ ከፍተኛውንም ባሕርይ አእምሮ ብሎ ለየው። እርሱ ሰውነትን (ዝቅተኛውን ባሕርይ) ሞት ብሎ ለየው።

እኛ ግን ሕጉ መንፈሳዊ እንደ ሆነ እናውቃለን፤ እኔ ግን ሥጋዊ ነኝ፣ ከኃጢአት በታች የተሸጥሁ። የማደርገውን አላጸድቅምና፤ የምወደውን አላደርገውም። ነገር ግን የምጠላውን እርሱን አደርጋለሁ። እንግዲህ የማልወደውን ባደርግ፣ ሕጉ መልካም እንደ ሆነ እመሰክርለታለሁ። አሁንም እንግዲህ ይህን የማደርገው እኔ አይደለሁም፣ በእኔ የሚኖር ኃጢአት ነው እንጂ። በእኔም ማለት በሥጋዬ መልካም ነገር እንዳይኖር አውቃለሁና፤ ምኞት በእኔ አለ፣ መልካሙን እንዴት እንደማደርግ ግን አላገኝም። የምወደውን መልካም አላደርገውምና፤ የማልወደውን ክፉ እርሱን አደርጋለሁ። የማልወደውንም ባደርግ፣ ይህን የማደርገው እኔ አይደለሁም፣ በእኔ የሚኖር ኃጢአት ነው እንጂ። እንግዲህ መልካም ላደርግ በምፈልግበት ጊዜ ክፉ ከእኔ ጋር እንዳለ ሕግን አገኛለሁ። በውስጤ ሰው እንደ ሆነ በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለኛልና፤ ነገር ግን በአካላቱ ሌላ ሕግ አያለሁ፣ እርሱም ከአእምሮዬ ሕግ ጋር ይዋጋል፣ በአካላቱም ባለው በኃጢአት ሕግ ምርኮኛ ያደርገኛል። እኔ ምስኪን ሰው! ከዚህ የሞት ሥጋ ማን ያድነኛል? ሮሜ

7:14-24::

ጳውሎስ በእርሱ “ሥጋ” ውስጥ “ምንም መልካም ነገር” እንዳልኖረ ያውቅ ነበር። በሥጋው (በሰውነቱ) ውስጥ የነበሩት የተወረሱ የተገነቡ ዝንባሌዎች ሁሉ ወደ ኃጢአት ለመመራት ብቻ ይሠሩ ነበር። እነዚህ ዝንባሌዎች የኃጢአትን ሕግ ይወክሉ ነበር፤ ነገር ግን ጳውሎስ ሊጠብቅ የፈለገው የኃጢአትን ሕግ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሕግ ነበር። ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ሕግ “የአእምሮው ሕግ” (ከፍ ያለ ተፈጥሮው) ብሎ ለይቶ ጠራው። ጩኸቱም “ከዚህ የሞት ሰውነት ማን ያድነኛል?” የሚል ነበር። እርግጥ ነው፣ ጳውሎስ ማዳንን የሚያመጣው መለኮታዊነት እንደሆነ ያውቅ ነበር፤ ነገር ግን የማዳኑ ሥራ የእርሱን ተሳትፎ እንደሚጠይቅም ያውቅ ነበር።

ስለዚህ፣ ወዳጆቹ ሆይ፣ ሁልጊዜ እንደ ታዘዘችሁ፣ በመገኘቴ ብቻ ሳይሆን አሁን ግን ከዚያ ይልቅ በመቅረቱ ይበልጥ፣ የራሳችሁን መዳን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ሥሩ። ምክንያቱም እንድትፈቅዱም ሆነ እንድትሠሩም እንደ መልካም ፈቃዱ በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነው። ፊልጵስዩስ 2:12-13::

ከሞት ሥጋ መዳን በመለኮታዊ ኃይል ተፈጽሟል፤ ይህም ከሰው ኃይል ጋር የተገናኘ ነበር፣ እናም ይህ ኢየሱስ ለሰዎች የሰጠው ምሳሌ ነበር። የኃጢአት ሕግ በሥጋው ዝቅተኛ ተፈጥሮ ውስጥ በንቃት እየሠራ ሳለም፣ ኢየሱስ ፈቃዱን ለአባቱ ፈቃድ በማስረከብ ዝቅተኛ ተፈጥሮውን ለእግዚአብሔር ሕግ ተገኝ አድርጎ አኖረው። ጳውሎስ ፈቃዱን ለመለኮት ፈቃድ ቢያስረክብ መዳንን ሊያገኝ ይችል ነበር። ይህን በማድረግ የራሱን መዳን እየሠራ ነበር፣ እናም እህት ዋይት ከሕይወታችን ኃጢአትን ስለ ማስወገድ ሥራ በምትናገርበት ጊዜ የምትሰማው ይህ ነው።

“ራሱን ለእግዚአብሔር ለመስጠት የሚከለክል እያንዳንዱ ነፍስ ከሌላ ኃይል በታች ነው። የራሱ አይደለም። ስለ ነፃነት ሊናገር ይችላል፤ ነገር ግን በእጅጉ ዝቅተኛ ባርነት ውስጥ ነው። አእምሮው በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ስለሆነ የእውነትን ውበት እንዲያይ አይፈቀድለትም። የራሱን ፍርድ መመሪያ እንደሚከተል ራሱን ሲያታልል፣ በእውነቱ የጨለማውን አለቃ ፈቃድ ይታዘዛል። ክርስቶስ የኃጢአት ባርነትን ሰንሰለት ከነፍስ ለመስበር መጣ። ‘እንግዲህ ልጁ ነፃ ቢያደርጋችሁ በእውነት ነፃ ትሆናላችሁ።’ ‘በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ’ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነፃ ያደርገናል። ሮሜ 8:2::”

በቤዛነት ሥራ ውስጥ ግዴታ የለም። ማንኛውም ውጫዊ ኃይል አይጠቀምም። በእግዚአብሔር መንፈስ ተጽእኖ ሥር ሰው ማንን እንደሚያገለግል ለመምረጥ ነፃ ሆኖ ይተዋል። ነፍስ ራሷን ለክርስቶስ ስትሰጥ የሚፈጠረው ለውጥ ውስጥ ከፍተኛው የነፃነት ስሜት አለ። ኃጢአትን ማስወጣት የነፍስ ራሷ ተግባር ነው። እውነት ነው፤ ራሳችንን ከሰይጣን ቁጥጥር ነፃ ለማውጣት ኃይል የለንም፤ ነገር ግን ከኃጢአት ነፃ ለመሆን በምንሻበት ጊዜ፣ እና በታላቅ ችግራችን ውስጥ ከራሳችን ውጭና ከራሳችን በላይ ለሆነ ኃይል በምንጮኽበት ጊዜ፣ የነፍስ ኃይላት በመንፈስ ቅዱስ መለኮታዊ ኃይል ይሞላሉ፣ እነርሱም የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም የፈቃዱን ትእዛዝ ይታዘዛሉ።

“የሰው ነፃነት ሊቻል የሚችልበት ብቸኛው ሁኔታ ከክርስቶስ ጋር አንድ መሆን ነው። እውነት ነፃ ታወጣችኋላችኛል፤ ክርስቶስም እውነት ነው። ኃጢአት ሊያሸንፍ የሚችለው አእምሮን በማዳከምና የነፍስን ነፃነት በማጥፋት ብቻ ነው። ለእግዚአብሔር መገዛት ወደ ራስ መመለስ ነው፤—ወደ እውነተኛው የሰው ክብርና ክቡርነት። እኛ እንድንገዛለት የተጠራንበት መለኮታዊ ሕግ ‘የነፃነት ሕግ’ ነው። ያዕቆብ 2:12::”
The Desire of Ages, 466.

ጳውሎስ፣ “እኔ ምስኪን ሰው ሆይ! ከዚህ የሞት ሥጋ ማን ያድነኛል?” ብሎ ጩኸ። እህት ዋይት እንዲህ ብላ ገልጿለች፡- “ከኃጢአት ነፃ እንድንሆን በምንፈልግበት ጊዜ፣ በታላቅ ፍላጎታችንም ከራሳችን ውጭና ከራሳችን በላይ ላለ ኃይል በምንጮኽበት ጊዜ፣ የነፍስ ኃይሎች በመንፈስ ቅዱስ መለኮታዊ ኃይል ይሞላሉ፣ እነርሱም የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም የፈቃድን መመሪያ ይታዘዛሉ።” ፈቃዳችንን በመለማመድ

ሰብአዊነታችንን ከክርስቶስ መለኮትነት ጋር በማዋሃድ ስንሳተፍ፤ ኃጢአትን ከራሳችን “ነፍስ” የማስወገድ “ተግባር” እንፈጽማለን።

ነገር ግን እኛ “ልንረዳው የሚገባን የፈቃድ እውነተኛ ኃይል ነው።” ፈቃድ “በሰው ተፈጥሮ ውስጥ የሚገዛ ኃይል፤ የመወሰን ወይም የመምረጥ ኃይል ነው። ሁሉም ነገር በፈቃድ ትክክለኛ እርምጃ ላይ ይመሠረታል። እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጣቸው የምርጫ ኃይል ነው፤ መጠቀምም የእነርሱ ነው። ልብህን መለወጥ አትችልም፤ ከራስህም በራስህ ፍቅርን ለእግዚአብሔር መስጠት አትችልም፤ ነገር ግን እርሱን ለማገልገል መምረጥ ትችላለህ። ፈቃድህን ለእርሱ መስጠት ትችላለህ፤ ከዚያም እርሱ እንደ መልካሙ ወዳጅነቱ ልትፈቅድና ልታደርግ በአንተ ውስጥ ይሠራል። እንዲሁም ተፈጥሮህ በሙሉ በክርስቶስ መንፈስ ቁጥጥር ሥር ይገባል፤ ፍቅሮችህ በእርሱ ላይ ይተኩራሉ፤ ሐሳቦችህም ከእርሱ ጋር በስምምነት ይሆናሉ።

ዳውሎስ እነዚህን እውነቶች ያውቅ ነበር፤ ዝቅተኛ ባሕርይም በፈቃዱ ሥራ አማካይነት በከፍተኛው ባሕርይ ተገዝቶ እንዲኖር እንደሚያስፈልገው ያውቅ ነበር። ስለዚህ ዳውሎስ በየዕለቱ ይሞት ነበር።

እኔ በጌታችን በክርስቶስ ኢየሱስ ያለኝን በእናንተ ስለምመካ እመሰክራለሁ፤ በየቀኑ እሞታለሁ። 1 ቆሮንቶስ 15:31

ዳውሎስ ዝቅተኛ ተፈጥሮውን በቁጥጥር ሥር ለማኖር ፈቃዱን በመጠቀም በየቀኑ ሊሰቅለው እንደሚያስፈልገው ያውቅ ነበር። ስለዚህም ሥጋውን ሰቀለ።

የክርስቶስም የሆኑት ሥጋን ከፍትወቶቹና ከምሻቶቹ ጋር ሰቅለውታል። ገላትያ 5:24።

ዳውሎስ ኃጢአተኛው ሥጋው እስከ ክርስቶስ ዳግም ምጽአት ድረስ በሰው ዘር ውስጥ እንደሚኖር ያውቅ ነበር፤ በዚያን ጊዜ ታማኞች በዐይን ጥቅሻ ውስጥ አዲስ የተከበረ ሥጋ ይቀበላሉ። ስለዚህ 1798 ሚሊራዊው ቤተ መቅደስ የተሠራባቸውን አርባ ስድስቱን ዓመታት መሠረት እንደሚለይ ያመለክታል፤ ምክንያቱም ክርስቶስ፤ ብቸኛው መሠረት እንደሆነ፤ ከዓለም መሠረት ጀምሮ የታረደው በግ ነበር። የሰሜን መንግሥት ሥጋው ነበር፤ እርሱም በኃጢአት አማካይነት በሰውነት ላይ የበላይነትን ይዞ ነበር፤ ራሱንም ሐሰተኛው የሰሜን መንግሥት እንዲሆን ከፍ አድርጎ ነበር። በ1844 ዮሐንስ “አስቀር” ተብሎ ተነገረው፤ ይህም በግሪክኛ ማለት በእግዚአብሔር ስሙን ያኖርበት ዘንድ የመረጠውን ከፍተኛ ተፈጥሮ ላይ የበላይነት የወሰደውን ዝቅተኛ ተፈጥሮ መናቅ ማለት ነው፤ በ1798ም ሥጋው (ዝቅተኛው ተፈጥሮ) ከ“ሰሜንቶቹና ምሻቶቹ” ጋር ሊሰቀል ይገባው ነበር።

በመሠረቱ፤ ክርስቶስ ከሕይወቱ ተቆርጦ ስለ ነበር፤ ሥጋው በስቅለቱ ላይ ሞተ። ከዚያም የደቡብ መንግሥት ከእግዚአብሔር ጋር በቃል ኪዳን የተባበረች፤ አንድ ንጉሥ ያላት አንድ ሕዝብ፤ እንዲሁም መቅደሱ በመካከላቸው ያለ ሕዝብ ልትሆን ነበር። መስመር በመስመር፤ “ሰባቱ ዘመናት” አሁን “የማዕዘኑ ራስ” ነው፤ ምክንያቱም ከሴፕቴምበር 11, 2001 ጀምሮ እግዚአብሔር የ“ሰሜንዊ ሠራዊቱን” እንደ ምልክት እያቆመ ነውና። ያ ሠራዊት አንድ ሕዝብ ሊሆን ነው፤ ያም ሕዝብ የሚያንጸባርቀው የእርሱን መልክ ብቻ ነው፤ ይህም ሰይጣን የአውሬው ምስል የሆነውን “ቀንድ” እያስነሣ ባለበት በዚያው ጊዜ ይሆናል። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት፤ የአራቱ ነፋሳት መልእክት ከዚያም እንደ ዚያ ሠራዊት ቆሞ በሚታይባቸው ላይ የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ይተነፍሳል። የአራቱ ነፋሳት መልእክት የሰባተኛው መለኮት መልእክት ነው፤ በዚያም የእግዚአብሔር ምስጢር ይፈጸማል።

የማኅተሙ መጨረሻ ሥራ በ2023 አክቶበር 7 ተጀመረ። የመቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም የሚፈጸመው በሰባተኛው መለኮት ሲነፋ ጊዜ ነው፤ እናም ያ መለኮት በማኅተሙ ሂደት ውስጥ ሦስት ጊዜ ይነፋል። ሁለጊዜም ይህ በእስልምና በክቡርቱ ምድር ላይ የሚደረግ ጥቃትን ያመለክታል። ዘመናዊቱ መንፈሳዊ “ክቡርት ምድር” በ2001 ሴፕቴምበር 11 ተመታች፤ እና ጥንታዊቱ ቃል በቃል ክቡርት ምድር በ2023

አክቶበር 7 ተመታች፤ ይህም ቀድሞ ተገድለው የነበሩት ሁለቱ ምስክሮች ወደ ሕይወት የተመለሱበት በዚያው ዓመት ነበር። ሦስተኛው ጥቃት በቅርቡ በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ሊመጣ ባለው የእሁድ ሕግ ጊዜ ነው።

ከ2023 ዓ.ም. ጥቅምት 7 ጀምሮ፣ የሪፐብሊካን ቀንድና የምድር አውሬው እውነተኛ ፕሮቴስታንታዊ ቀንድ፣ በቅርብ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ፣ እንደ ዘንዶ ወይም እንደ በግ ጠበቅ ወደሚናገር ቀንድ የመጨረሻ ሽግግሮቻቸውን እያከናወኑ ነው። በምድር ታሪክ የመዝጊያ ክስተቶች ወቅት የሚፈጸመው ታላቁ ተጋድሎ ውስጥ ያሉ የውስጣዊና የውጭዊ ተቃዋሚዎች ሁለቱ መገለጫዎች፣ ሁለቱም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ በተወከለው ታሪክ ውስጥ ይገኛሉ። የሁለቱ ቀንዶች ሁለቱ የመጨረሻ እድገቶች በሰባተኛው መለከት ድምፅ መሰማት ወቅት ይፈጸማሉ። ሰባተኛው መለከት ከሦስቱ የወድታ መለከቶች ሦስተኛው ነው።

ሦስቱ ወድቶች የትንቢቱን ሰስት እጥፍ ተፈጻሚነት ይወክላሉ፤ እንዲሁም በዚህ ሲያደርጉ የጥቅምት 7፣ 2023 የመንገድ ምልክት ላይ ጽኑ ምስክርነት ይሰጣሉ። በመጀመሪያው ወድታ ሆነ በሁለተኛው ወድታ የእስልምና ጦርነት በሮም ሠራዊቶች ላይ ተካሂዶ ነበር፤ ይህም በመጨረሻዎቹ ዘመናት ዩናይትድ ስቴትስ ናት፤ ይህም በ1989 በፀረ-ክርስቶስ (ጳጳስ ዮሐንስ ጳውሎስ ሁለተኛ) እና በሐሰተኛው ነቢይ (ሮናልድ ሬገን) መካከል በተደረገ ሚስጥራዊ ቃል ኪዳን የተፈጸመውን የሶቪየት ዩኒየን ድል በማመልከት ይመሰክራል።

በመጀመሪያው ወድታ በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ እንደተቀመጠው፣ አምስት ወራት የሆነ የዘመን ትንቢት አለ፣ እርሱም መቶ አምሳ ዓመታት ነው። በሁለተኛው ወድታ ውስጥ ደግሞ ሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመታትና አሥራ አምስት ቀናት የሆነ የዘመን ትንቢት አለ። እነዚህ ሁለቱ የዘመን ትንቢቶች የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን ወድ የሚወክሉ በሁለቱ ታሪኮች ውስጥ እስልምና በሮም ላይ ያመጣውን ጦርነት ይወክላሉ። እነዚያ ሁለት ትንቢቶች ለዚያ ጦርነት ሁለት የተለያዩ ውጤቶችን ይዘው ነበር። በመጀመሪያው መቶ አምሳ ዓመታት ውስጥ እስልምና ሮምን “ሊጎዳ” ነበር፤ በሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመታትና አሥራ አምስት ቀናት ትንቢት ውስጥ ግን እስልምና ሮምን “ሊገድል” ነበር። እነዚህ ሁለቱ ትንቢቶች በቀጥታ የተያያዙ ነበሩ። እስልምና ሮምን ሊጎዳ የነበረበት የመቶ አምሳ ዓመታት መጨረሻ፣ እስልምና ሮምን ሊገድል የነበረበትን የሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመታትና አሥራ አምስት ቀናት መጀመሪያ ይለያል። የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወድ በመቶ አምሳ ዓመታት መጨረሻና በሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመታትና አሥራ አምስት ቀናት መጀመሪያ ይለያያሉ።

ዩናይትድ ስቴትስ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት መሆኗን ታቆማለች፣ በዚያን ጊዜም በትንቢታዊ ሁኔታ “ትገደላለች”። በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ያለው የ“ታላቁ መንቀጥቀጥ” ሰዓት በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ነው፣ እና ያ ሰዓት ሲደርስ የእስልምና ሰባተኛው መለከትም ደግሞ ይመጣል። ይህም በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሮም ሠራዊት የሆነውን ስድስተኛውን መንግሥት መጨረሻ፣ ወይም ሞት ለማመልከት ይመጣል። ያ ሞት ከመድረሱ በፊት፣ እስልምና የሮምን ሠራዊቶች ለአንድ መቶ አምሳ ዓመታት ሲጎዳ ቆይቶ ነበር። በዘመናዊው ዓለም ውስጥ የጽንፈኛ እስልምናን እንቅስቃሴዎች ለማቃለል እንደሚሞክረው ዋና ዋና ሚዲያ መሠረት፣ ከጥቅምት 7, 2023 ጀምሮ፣ ይህ ጽሑፍ በካቲት 12, 2024 ሲጻፍ እስከዚያ ድረስ፣ እስልምና በዓለም ዙሪያ ባሉ የአሜሪካ ጥቅሞች ላይ አንድ መቶ ስድሳ አምስት ጥቃቶችን አካሂዳለች።

በመጀመሪያውና በሁለተኛው ወድ ውስጥ ወደ ሮም ሠራዊት መገደል የሚመራው እስልምና ለሮም ሠራዊት ያደረሰው መቶ ሃምሳ ዓመታት ጉዳት፣ በሦስተኛው ወድ ታሪክ ውስጥ እንደገና ይደገማል፤ ምክንያቱም የትንቢት ሦስት እጥፍ ተግባራዊነት የሚሠራው እንዲሁ ነው። የሰባተኛው መለከት መነፋት፣ እርሱም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ሲሆን፣ መለከት ከሰባተኛው ጋር የሚቀላቀልበት ጊዜ ነው፤ ይህም

በሁለቱ በትኩረት መተባበር የተወከለ ነው፤ ሦስት የመንገድ ምልክቶች አሉት። የመጀመሪያው መንፈሳዊው የክብር ምድር ነው፤ የመጨረሻውም መንፈሳዊው የክብር ምድር ነው። መካከለኛው የመንገድ ምልክት ቃል በቃል የክብር ምድር ነው።

በ2023 ዓ.ም.፣ ከሦስተኛው ወደ የመጣው የማስጠንቀቂያው መለኮት ሁለተኛው ንፋት፣ የእስልምና ጦርነት መባባሱን ለይቶ አመለከተ፤ ይህም “የምድርን አውሬ” የሚጎዳበት ዘመን ውስጥ ሲገባ ነበር። በዚያኑ ዓመትም፣ የሪፐብሊካን ቀንድና የእውነተኛው ፕሮቴስታንት ቀንድ የሆኑት ሁለቱ ምስክሮች እንደገና ሕያዋን ሆነው ወደ መጨረሻዎቻቸው ምሳሌያዊ ቀንዶች የጋራ ሽግግራቸውን ጀመሩ። ለሪፐብሊካን ቀንድ፣ ከከሐዲ የፕሮቴስታንት ኃይሎች ሁሉ ጋር የከሐዲ የሪፐብሊካን ኃይሎች ሁሉን በማጣመር አንድ ቀንድ ለመፍጠር ነበር፤ ይህም የአውሬው ምስል ነው። በእውነተኛው የፕሮቴስታንት ቀንድ ዘንድ ግን፣ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር መጣመር ነበር፤ ቀንዱም በባሕርይ ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ ሲሸጋገር፣ የአውሬውን ምስል ተቃራኒ ነጻብራቅ ለማሳየት ነበር። 2023 ዓ.ም. ከ2001 በኋላ ሃያ ሁለት ዓመታት ሆኖ ተከሰተ፤ ስለዚህም መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የተጣመረበትን ምሳሌያዊ ግንኙነት ይወክላል።

ይህ ሁሉ ታሪክ በዳንኤል 11 ቁጥር 40 ውስጥ ይከሰታል፤ ይህም በ1989 የተፈታ እና የእውቀት መጨመርን ያመጣ ቁጥር ሲሆን፣ በሂዳዌል ወንዝ የተመሰለ ነው። በዚያ ቁጥር ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ፣ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ የመጨረሻው ሥራ ደግሞ ይፈጸማል፤ ይህም በ1798 የተፈታው ብርሃን ሲሆን፣ በኡላይ ወንዝ የተመሰለ ነው። የቁጥር 40 መጀመሪያ በ1798 የፍጻሜውን ዘመን ይለይታል፣ የቁጥሩም መጨረሻ በ1989 የፍጻሜውን ዘመን ይለይታል፤ ሁለቱም ወንዞች በቁጥር 40 ታሪክ ውስጥ አንድ ላይ ይጣመራሉ፤ እንዲሁም ጤግሮስና ኤፍራጥስ (ኡላይና ሂዳዌል) ወደ ፋርስ ባሕር ሰላጤ ከመድረሳቸው በፊት እንደሚገናኙት ሁሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

የጌታ እግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ጌታ ለዋሆች የምሥራችን እንድሰብክ ስለ ቀበኝ፤ ልባቸው የተሰበረውን እንድጠግን፣ ለተማረኩትም ነፃነትን፣ ለታሰሩትም የእስር ቤት መከፈትን እንዳውጅ ልከኛል፤ የጌታን የተቀበለ ዓመት፣ የአምላካችንንም የበቀል ቀን እንዳውጅ፤ የሚያዝኑትን ሁሉ እንዳጽናና፤ በጽዮን የሚያዝኑትን እንድጎበኝ፣ በአመድ ፋንታ ውበትን፣ በልቅሶ ፋንታ የደስታ ዘይትን፣ በድካም መንፈስ ፋንታ የምስጋና ልብስን እንድሰጣቸው፤ እነርሱም ጌታ ይከብር ዘንድ፣ የጽድቅ ዘፎች፣ የጌታም ተክል ይባላሉ።

እነርሱም የቀድሞውን ባድማ ስፍራዎች ይሠራሉ፣ የአስቀድሞውንም ጥፋት ያነሣሉ፣ ለብዙ ትውልዶችም የነበሩትን የተበላሹ ከተሞች፣ የባድማ ስፍራዎችን ይጠግናሉ። እንግዶችም ቆመው መንጋዎቻችሁን ያሰማራሉ፣ የእንግዳውም ልጆች አራሽቻችሁና የወይን ቦታችሁ አርሶ አደሮች ይሆናሉ። እናንተ ግን የእግዚአብሔር ካህናት ትባላላችሁ፤ ሰዎችም የአምላካችን አገልጋዮች ይሏችኋል፤ የአሕዛብን ባለጠግነት ትበላላችሁ፣ በክብራቸውም ትመካላችሁ። በንፍረታችሁ ፋንታ እጥፍ ትቀበላላችሁ፤ በውርደትም ፋንታ በድርሻቸው ደስ ይላቸዋል፤ ስለዚህ በምድራቸው እጥፍ ይወርሳሉ፤ ዘላለማዊም ደስታ ይሆንላቸዋል።

እኔ እግዚአብሔር ፍርድን እወዳለሁና፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሆነ ዝርፊያን እጠላለሁ፤ ሥራቸውንም በእውነት እመራለሁ፣ ከእነርሱም ጋር ዘላለማዊ ኪዳን አደርጋለሁ። ዘራቸውም በአሕዛብ መካከል ይታወቃል፣ ትውልዳቸውም በሕዝቦች መካከል፤ የሚያዩአቸውም ሁሉ ያውቋቸዋል፣ እነርሱ እግዚአብሔር የባረካቸው ዘር እንደሆኑ። በእግዚአብሔር እጅግ ደስ ይለኛል፣ ነፍሴም በአምላኬ ሐሤት ታደርጋለች፤ የማዳንን ልብስ አልብሰኛልና፣ የጽድቅንም መጎናጸፊያ አልብሰኛል፣ ሙሽራ በጌጡ እንደሚሸለም፣ ሙሽራም በጌጡ እንደምትሸለም። ምድር ቡቃያዋን እንደምታወጣ፣ ገነትም የተዘሩበትን ነገሮች እንዲበቅሉ እንደምታደርግ፣ እንዲሁ ጌታ እግዚአብሔር ጽድቅንና ምስጋናን

በአሕዛብ ሁሉ ፊት እንዲበቅሉ ያደርጋል። ኢሳይያስ 61፡1-11።